

RDEČI PRAPOR

Izhaja v Ljubljani vsak torek, četrtek in soboto.

Naročnina za avstro-ogrsko kraje za celo leto 14 K, za pol leta 7 K; za četrt leta 3-50 K, mesečno 1.20 K; za Nemčijo za pol leta 7-90, za četrt leta 4 K; za Ameriko za pol leta 9-50 K za četrt leta 4-80 K

Posamezna številka 10 v.

Reklamacije so poštnine proste. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo. Inserati: Enostopna petit-vrstica (širina 88 mm) za enkrat 20 vin, večkrat po dogovoru.

Glasiilo jugoslovanske socialne demokracije.

99. številka

V Ljubljani, v soboto, dne 18. septembra 1909.

Leto XII.

NASLOVA: Za dopise in rokopise za list: Uredništvo «Rdečega Prapora», Ljubljana. — Za denarne pošiljave naročila an list, reklamacije, inserate i. t. d.: Upravništvo «Rdečega Prapora», Ljubljana, Selenburgova ulica 6/II.

Pol milijarde v žrelo militarizma.

Zadnji skupni ministrski svet, ki so se ga polg skupnih ministrov udeležili tudi zastopniki avstrijske in ogrske vlade, je obravnaval skupni proračun za leto 1910. Glavno vprašanje, ki so se okrog njega gibali razgovori, je vojaški proračun, saj tvori 95% vseh izdatkov.

Vojna in mornariška uprava je nastopila s tako pretiranimi in predrznimi zahtevki, da sta se celo oba ministrska predsednika prijemala za glavo. Vojna uprava zahteva: 167 milijonov dodatnega kredita za aneksijske stroške, 97 milijonov kron za organizatorične novotarije, 235 milijonov za zgradbo 4 velikih vojnih ladij, t. zv. «dreadnought». Ker se ti zahtevki porazdele na nekaj let, bi se zvišal skupni proračun za leto 1910 za ogromno vsoto 180 milijonov kron; od tega bi plačala Avstrija po kvotnem ključu 115 milijonov več kot letošnje leto, torej 400 milijonov.

Kdor preudari te vrtoglave številke, se ne more izogniti misli, da so se porodile v bolni glavi; nemogoče je misliti, da bi človek zdrave pameti pripravljaval tak atentat na ljudske žepi v času, ko je vsled neznanske draginje čez dalje bolj trda za vsakdanji kruh in ko mora ljudstvo bolj in bolj omejevati svoje potrebe. Spekulacija vojne uprave na potrpežljivost avstrijskega ljudstva je frivolna in nje nakamam se je treba upreti z vso energijo, tembolj ker se do danes ni predložila že zdavnaj zahtevane in zdavnaj napovedane dveletne vojaške službe in reforme vojaškega kazenskega zakonika.

Radovedni smo, kako stališče zavzamejo meščanske stranke, ki so aneksijo Bosne in Hercegovine, ta najdražji politični eksperiment zadnjih časov, hvalili kot diplomatično modrost brez primere, kako stališče zavzamejo napram zahtevam nenasitne vojaške malhe. «Slovenec», ki se od mi-

litaristične vernosti kar cedi, že utemeljuje potrebo novih vojnih bark s — slovanstvom. Ubogi «Slovenec», ubogo slovanstvo! Ali so meščanski poslanci res take mevrže, da potrdijo, še tako eksaltirane predloge, le če nosijo ministrski podpis? Ali so pozabili na ponovne obljube, da se bodo z vso silo zavzeli za prepotrebne vojaške reforme? Ali se le igrajo pred volitvami z besedami, ki jih ušesa rada slišijo, da se po izvršenih volitvah udinjajo kar na slepo vladi pri nje protiljudskem delovanju. Slovensko ljudstvo in vsak posameznik naj si stavi in odgovori na vprašanje: Ali imam toliko denarja odveč, da ga lahko skozi okno mečem za nepotrebne militaristične mahe?

Stališče socialno-demokratskih poslancev napram nezasišane insinucije vojne uprave je samoposebi dano: Militarističnemu molohu niti solda! To je stališče delavstva in vsega ljudstva; ljudstvo ne potrebuje svinca, ne jekla, ljudstvo hoče kruha; ministrsko srce koprni po velikih, z vsemi sredstvi morilne tehnike armiranih ladjah, delavec pa si želi pogrnjene mize. Militarizmu niti solda!

Strokovni pregled.

Grandiozni boj švedskega delavstva.

Nad pet tednov traja kolosalna stavka švedskega delavstva, ki po svoji obsežnosti in grandioznosti nima primere v vsej človeški zgodovini, in še danes si stoje bojne fronte nasproti brez izgleda na skorajšnji konec.

Vzroki Švedske stavke so znani. Delodajalci, združeni v švedski zvezi so že dlje časa delali atentate na delavsko organizacijo, podili delavce v večne stavke in frivolne izključitve niso imele konca; čim je nastala stavka v enem podjetju so delodajalci iste branše izključili vse delavstvo. Zlasti ob sedanji industrijski krizi, ko niso zaupali odporni sili delavstva, so se izključitve vrstile druge za drugo. Navsezadnje so se pripravljali na izključitev vsega delavstva v podjetjih, ki so organizirani v švedski zvezi, skupaj okrog 200.000 oseb.

In to vse z edinim namenom, da bi pristrigli delavstvu mezdo in uničili njegovo organizacijo za dolgo vrsto let.

Na te brutalne atentate je švedsko delavstvo odgovorilo z generalno stavko, ki je po svoji obsežnosti in dolgi dobi konsternirala ves svet: 300.000 delavcev je zapustilo delo, 300.000 delavcev je stalo tedne in tedne v boju, trdno kakor skala.

Interpelaciji državnega posredovalca se je posrečilo po štirih tednih omejiti stavko na podjetja švedske delodajalske zveze. S to fino zamišljeno potezo je delavstvo zabilo klin v tabor delodajalcev in jih razdvojilo. Zveza švedskih delodajalcev si je nakopala sovraštvo vseh ostalih podjetnikov, ki so vsled stavke silno oškodovani, izgubila je ves moralni ugled in je v razpadanju.

V podjetjih, kjer se je 4. septembra zopet začelo delo, so nekateri delodajalci hoteli vsiliti delavcem poedine pogodbe, drugi niso hoteli sprejeti starejših delavcev, tretji so zopet zahtevali kavcijo v znesku tedenske mezde. S tem so podjetniki pokazali svojo dušo, ki je v vseh državah in pri vseh narodih enaka: Kadar so v stiski, so voljni kot olje, ko so iz stiske ven, nočejo pripoznati danih obljub. Mogočen vtisk je na podjetnike napravila izjava bogatih angleških strokovnih društev, ki so sklenila z denarjem podpirati švedsko stavkajoče delavstvo. Varovali se bodo tirati stvar tako daleč, da iznova izbruhne generalna stavka.

Izid impozantne stavke še ni gotov; eno pa je gotovo: Švedski proletarijat izide iz tega ogromnega boja kot moralni zmagalec. V tem boju se je sijajno izkazala proletarska disciplina in zvestoba, vztrajnost in vzajemnost; ves čas je delavstvo kot kompaktna masa vztrajalo v težkem boju, odkrušil se ni niti drobec.

Nakana delodajalcev, da razbijejo ali vsaj oslabe delavsko organizacijo, se je temeljito ponesrečila. Nad stotisoč neorganiziranih delavcev se je pridružilo splošni stavki in vztrajali so do zad-

PODLISTEK.

O Božiču.

Konec.

Pred bližnjo izložbo se je zopet ustavila. Tukaj so bile razstavljene in razobešene raznovrstne igračke, ki razveseljujejo otroška srca: bobni, sabljice, puške, leseni konji, petelini s pobarvanim perjem in s piščalkami, kuhinjska posoda in še neštivilni drugi predmeti, ki delajo staršem neskončne preglavice, kadar morajo igrati ulogo Jezuščka in ugibatj želje pridnih ali pa tudi nepridnih otrok. V te igračke se je zagledala starka. In njeno nagubančeno lice se je za trenotek izpremenilo. Bilo je videti, kakor bi se bilo razlilo nekaj zelo blagega po tem obrazu in v očeh ji je nekaj zasvetilo, kakor bi se bil za hip mladeniški ogenj povrnil vanje. Morda so se dvigali v njeni duši davni spomini, spomini iz minolih, menda pozabljenih časov, ko so take igračke še razveseljevale njeno srce...

Dolgo, dolgo je zrla skozi steklo. Gotovo je razgledavala vsaki predmet posebej. Na stolpu je ura že večkrat bila — ona ni čula ničesar. Včasih je mrzli veter ostreje popihnil, da je prodril skozi obleko do kostij. Tedaj je pritegnila veliko obnošeno ruto, s katero se je bila ogrnila, tesneje okoli sebe. Komaj je bilo videti, da se je stresla, drugače se ni ganila. Gledala je igračke, kakor bi

jo bili bobenčki in lončki in vrtuljki občarali.

Po cerkvenih stolpih so ure bile — devet. Tudi najmarljivejši trgovci so že zapirali svoje prodajalnice. Iz trgovine, pred katero je stala žena, je stopil mlad pomočnik s ključi v roki.

— Ej, starka, domov pojdemo. Sveti večer je, pa devet je ura.

Starka ga je pogledala. En hip je bilo, kakor ga ne bi umela. Potem je nekam jezno mahnila z roko in v očeh se ji je pokazalo nekaj mračnega. Pomočnik je zaprl železno ruleto pred oknom, ona pa je počasi odšla. Brez cilja.

Ulice so bile skoro prazne. Le tuintam je še kdo hitro stopal proti domu. Postalo je tiho in temno po ulicah in trgih. A izmed zastorov pred okni so svetile neštivilne lučice, ki so jih prižgali na božičnih drevescih in pred jaslicami, ali starka ni videla ničesar; tako visoko ni dvignila svojih očíj.

Zamrznjeni sneg je škripal pod njenimi nogami; ona je korakala dalje, gugaje se težko na desno in levo. Včasih je kdo v hitenju zadel ob njo. Ona se je komaj zmenila za to. Po ulicah je hodila, ne da bi sploh pazila, kje hodi. Večkrat se je zgodilo, da je prišla po dvakrat, trikrat na prostor, kjer je že bila. Tudi tega ni opazila. Zvezde so se pokazovale gosteje na jasnem nebu, ure so prehajale, na ulice so zopet prihajali ljudje. Zvonovi so začeli peti z lin, bli-

žala se je polnoč. Ljudje so hiteli v cerkve. Starka ni opazila ničesar.

Konečno jo je premagala utrujenost. Komaj se je še gibala. Prišla je pred samostansko cerkev. Visoke stopnice so se vpenjale do vrat. Tja je sedla.

Ljudje so hiteli mimo nje. Nekateri so se ustavili, pogledali so jo, skomizgali z ramami in šli dalje. Drugi je niso niti pogledali.

Bil je hud mraz, a starka je bila že tako prezebla, da ga ni več čutila.

Od mosta sem se je približal človek. Tudi on je bil star, sključen, na upognjenem vratu je tičala glava s sivimi, skoro belimi lasmi, ki so neredno viseli izpod zamazanega, staromodnega cilindra. Oči so bile temne, brez vsakega izraza, lice, polno gub, je bilo pokrito z dolgo, neurejeno sivo brado. Kolena so bila tako slaba, da je bilo videti, kakor bi se o vsakem koraku hotela prelomiti. Opiral se je na debelo palico, katero si je menda odrezal kje v gozdu.

Pred starko se je ustavil.

— To je neumnost, je dejel s hripavim glasom. Kaj pa delate tukaj? Domov pojdite. Saj še zmrznete tukaj.

Ona ga je nemo pogledala.

— Kaj ne slišite? Tukaj zmrznete.

— Kaj Vam mar? je ona odgovorila monotono.

Delavci in kmetovalci goriške dežele, glasujte dne 26. septembra 1909 za kandidate delavske stranke:

Josip Marica

kamnosek, Nabrežina.

Dr. Henrik Tuma

odvetnik, Gorica.

Anton Vrčon

mali posestnik in trgovec v Škriljah-Dobravljeh.

Za politični odbor deželne organizacije jugoslovanske socialno-demokratske stranke na Goriškem:

V Gorici, 29. avgusta 1909.

Dr. Henrik Tuma

Josip Petejan

njega, dasiravno niso prejeli nobenih podpor. Razredna zavest je vzklopela v proletarskih srcih z elementarno silo, v tem ogromnem gibanju celotnega delavskega razreda so se zadušile žolte stavkokažne organizacije, izdajalci delavskega razreda so se pod mogočnim vtisom tega boja razvili v solidarne člane delavske rodbine. Učeni in neučeni delavci, mestni, poljski, možje in žene, mlado in staro, vse je družila vez razrednega bratstva. Strokovne organizacije so v tem kratkem času silno narasle. Okroglo četrt milijona delavcev je sedaj organiziranih. Ob začetku štrajka jih je bilo 180 000. Tudi strankarsko časopisje je v tem vojnem času čudovito naraslo; samo štokholmski «Socialdemokraten» je pomnožil število svojih naročnikov za 20.000 odjemalcev. Nasprotno pa bo nehalo izhajati nekaj meščanskih listov, ker je delavstvo napovedalo vsemu meščanskemu časopisju brez izjeme bojkot in ga z vso natančnostjo izvaja.

Slava švedskim bojevnikom!

Sodrug, somišljeniki! Zahajajte le v take gostilne kavarne in brivnice, kjer je na razpolago Vase glasilo. . . Agitirajte povsod za **„Rdeči Prapor“!**

Goriški volilni boj!

Sodrugom in nasprotnikom!

Na notice, objavljene v «Slovenskem Narodu», «Soči» in drugod, da je odbor stranke sklenil proti volji sodr. dr. Tume, da pri eventualnih ožjih volitvah ne bode podpirala stranka ne ene, ne druge nasprotne stranke, izjavljamo, da podpisani odbor ni sklepal ničesar ne proti volji in ne po volji dr. Tume o ožjih volitvah. O tem bodo šele sklepali zaupniki krajskih organizacij. Zato smatramo trditve omenjenih listov za nepošteno volilno agitacijo proti naši stranki. Na notice v tržaški «Edinosti» od 14. t. m., da bodo socialisti tudi

- Pa zmrznete.
- To je vseeno.
- Kaj?
- To je vseeno. Tam pod streho se tudi lahko zmrzne.

— Eh, no, pri meni v kleti tudi.

Mož je sedel na drugo stran stopnic, uprl komolca na koleno in položil čelo v dlan. Dolgo sta sedela tako, ne da bi izpregovorila besedico. Konečno se je on zopet oglasil:

- Kako pa se imenujete?
- Kdo pa se zmeni za to?
- No, meni ni nič mar.
- Nataša mi pravijo. Drobnikova Nataša . . . je odgovorila starka izza kratkega presledka.

— Nataša, je ponovil mož počasi, kakor bi brskal po starih spominih.

- Kdo pa ste Vi? je vprašala ona.
- Jaz? Ažman Tone. Pa saj me itak ne poznate.

— Tone . . . je rekla ona tiho, brez naglaska in potem sta obmolnila oba. Tiho sta sedela na stopnici in nemo zrla v zvezdno božično noč.

Od daleč je prišel stražnik.

— He! kaj pa delata tukaj? Domov pojdita, sicer Vaju odpeljem v luknjo. Jaz nočem biti odgovoren za ljudi, ki zmrznejo po lastni krivici.

Starka ni zinila besedice, mož je nekaj zamrmral. Oba sta vstala in težko odšla — vsak na svojo stran . . .

proti sklepom stranke glasovali za to ali ono stranko, izjavljamo že danes, da se tisti sodrug, kateri bi postopal proti sklepom svojih zaupnikov, ne bi mogel smatrati več pristašem stranke. Zato pozivljamo pristaše stranke, da se ravnajo po sklepih svoje stranke in naj se ne dajo razburjati od hujkanja meščanskih listov, ki bodo porabljali vsa podla sredstva, da bi rusili disciplino naše stranke.

Za «Deželno organizacijo jugoslovanske socialno-demokratske stranke»

v Gorici:

Josip Petejan,
tajnik.

* * *

Zaupniki organizacij, pozor!

V četrtek, dne 23. t. m. ob 7. uri zvečer se vrši važno posvetovanje vseh zaupnikov iz mesta in dežele. Razpravljalo se bo o važnih aktualnih vprašanjih volilnega boja. Naj nihče ne manjka!

Za «Deželno organizacijo jugoslovanske socialno-demokratske stranke»

v Gorici:

Josip Petejan,
tajnik.

* * *

Volilni boj!

Še en teden nas loči od dneva volitev, pa še nismo prešli v stadij volilnega boja. Nobena stranka se ne giblje izven naše; agrarci in liberalci so postavili ene in iste kandidate. Med ljudstvom je velikanski odpor proti tem kandidatom, ki so vse poprej kakor kmečki. Posebno gredo proti dr. Frankotu, ki ni še nikdar nič dobrega storil za kmeta. Zato ga zdaj tudi nočejo voliti. Klerikalci imajo velikanski spor med seboj. Kandidate niso še postavili, ker jih ne morejo dobiti takšnih, da bi vse zadovoljili. Shodov ne prireja ni ena ne druga stranka, ker se bojijo ljudstva, katero jih bi vprašalo, kaj so storili za ljudstvo. Šanse za našo stranko so izvrstne. Iz vsch strani nam prihajajo dobra poročila, da se volilci jako zanimajo za naše kandidate. Tako je prav. Kar je zavednih volilcev, naj vsi glasujejo za kandidate naše stranke, ki je edina razredna stranka na Goriškem! Na delo tedaj!

Shodi.

Zidarji, zidarski delavci in delavke! Pridite vsi na veliki zidarski shod, ki se vrši v soboto, 18. septembra ob pol 8. uri zvečer v salonu gostilne „pri Levu“ na Marije Terezije cesti. Razpravljalo se bode: 1. O težnjah delavcev zidarske stroke. 2. Obrtno sodišče za ljubljanske in okoličanske delavce sploh. 3. Bližajoče se volitve v obrtno sodišče. Laško govori: tovariš Silvio Flor iz Trienta, slovensko: A. Kristan.

Pozor, občinstvo! V sredo, dne 22. t. m. ob 9. uri zvečer se vrši v pivarni pri „Črnem orlu“ v Idriji javni ljudski shod z dnevnim redom: 1. Rudarske in šolske razmere v Idriji. 2. Slučajnosti. Pridite vsi!

Shodi na Goriškem. V soboto, 18. t. m. na Volčji Dragi, v nedeljo, 19. t. m. ob 10. dopoldne v Sovodnjah na dvorišču Al. Vižintina (pri cerkvi), ob 4. popoldne v Mirni.

Na Tolminskem se vršijo shodi: V soboto, 18. t. m. v Tolminu, v nedeljo, 19. t. m. pri Sv. Luciji, v Cerknem in v Otaležu.

Dopisi.

Zagorje ob Savi. Zagorski pokopališni načelnik g. Jos. Zimmerman je postal jako ošaben z delavci, ki nočejo kupovati v njegovi trgovini. Dne 9. t. m. je umrl železniskemu čuvaju otrok. Ko pride čuvaj k Zimmermanu zaradi prostora za

grob, ga nabruli mož, če je prinesel tudi denar. Delavec pravi, da denarja sicer nima pri sebi, pa bo že plačal, kar gre. Gospod Zimmerman pa zavrne nato: Če ne plačate 2 K 40 h, pa ne dam jame kopat. Priporočamo gospoda Zimmermana občinskemu odboru, da se voli tega ošabnega moža v pokopališki odbor, zakaj odkar je postal voditelj narodnih delavcev, je za občevanje z delavci jako pripraven. Samo pozabil je, da je pokopališče tudi za reveže. Ali naj se še tam razločujemo?

Vabilo na naročbo.

Sodruge in prijatelje vabimo na novo naročbo, dosedanje naročnike pa, katerim je potekla naročnina koncem meseca avgusta, da jo zopet obnové.

„Rdeči Prapor“

izhaja trikrat na teden ter velja

Za Avstro-Ogrske dežele:

za celo leto	K 14.—
za pol leta	„ 7.—
za četrť leta	„ 3.50
na mesec	„ 1.20

Za Nemčijo:

za pol leta	K 7.90
za četrť leta	„ 4.—

Za Ameriko:

za pol leta	K 9.50
za četrť leta	„ 4.80

Obenem prosimo cenjene naročnike, naj pri poročajo naš list svojim sodrugom, prijateljem in znancem, naj ga zahtevajo po gostilnah in kavnarnah, v katere zahajajo in naj nam pošljejo naslove takih znancev, ki bi ga naročili, če jim ga pošljemo na ogled.

Upravništvo „Rdečega Prapora“.

Domače vesti.

— «Slovenski Narod» in 20. september. «Narod» prinaša nekaj dni sem jako bombastičen oklic glede obletnice 20. septembra. V tem oklicu pravi «odbor», ki zanj podpisuje dr. Iv. Tavčar, da doni «iz hladnih grobov in temnih ječ» spomin na narodni ponos in zapoveduje splošno žalovanje i. t. d. Kdor čita ta oklic, ima utis, da želi «odbor», oziroma dr. Tavčar, povodom obletnice 20. septembra nove demonstracije. Sicer trdi «Narod», da naj bodo to legalne demonstracije, ali zdi se nam, da je aranžiranje take demonstracije od te strani naravnost nevarna. Provročitelji lanskih demonstracij, ki bi imele biti odgovor na ptujske rabuke, so bili liberalci. Ti liberalni voditelji so pa dokazali, da so popolnoma nezmožni za prireditve dostojnih demonstracij. Ljudstvo so hujskali do skrajne meje in ko je to zapeljamo ljudstvo besede liberalnih hujskavev izpremenilo v dejanja ter začelo razbijati okna in snemati napise po ulicah, so prepuščili to ljudstvo usodi. Posledice so bile: dve nedolžni žrtvi in mnogo drakonskih zapornih obsodb. Ljubljanski župan Hribar pa je, po zatrdilu deželnega predsednika Schwarzza, prosil za vojaško pomoč proti «izgrednikom». Kratko: duhovi, ki so jih liberalci klicali, so jim zrastle čez glavo! In ti ljudje bi sedaj radi privedli «legalne» demonstracije!

— **Združeni narodni odbor** je bil v sredo zvečer sklican v sejo. Obravnaval je samo o načrtih za spomenik Lundru in Adamiću, o drugih stvarih ni bilo govora. Delo sta dobila kipar Peruzzi in kamnosek Vodnik. Spomenik bo postavljen na pokopališču pri Sv. Križu do meseca junija ali julija. Ta sklep je edino umestna proslava nesrečnih

Nizke cene! Velika suknena zaloga!

Priporočljiva slovenska trgovina za moško in žensko blago pri 52-48

sv. Cirilu in Metodu
Ljubljana, Singerjeve ulice 1.

Puntigamska pivnica

Su. Petra cesta 47

priporoča izborni kraški teran, Colaričev cviček, bel in rdeč iz Dreneve ter priznano dobro puntigamsko marčno pivo. Otvorila se je tudi

vinska klet v kateri se toči izborno istrsko vino, belo in rdeče po 56 vinarjev liter. Za izborno in ceno kuhinjo je dobro preskrbljeno.

Sprejme se več gospodičen v kuharski pouk, katere lahko dobivajo tudi hrano. 4-3

Marija Rozman, restavraterka.

Najboljši češki nakupni vir

Ceno posteljno perje.

1 kg sivega puljenega 2 K, boljše 2 K 40 h; polbelega 2 K 80 h; belega 4 K; belega, pihanega 5 K 10 h; 1 kg velefinega, snožnobelega puljenega 6 K 40 h, 8 K; 1 kg puha, sivega 6 K, 7 K; belega, finega 10 K; najfinejši prsn puh 12 K. Kdo vzame 5 kg, dobi franko.

Izgotovljene postelje

z gostonitega, rdečega, modrega, belega ali rmenega nankinga, pernica, 180 cm dolga, 116 cm široka, z dvama zglavnikoma, vsak 80 cm dolg, 58 cm širok, napolnjen z novim, sivim, jako stanovitnim puhastim posteljnim perjem 16 K; napolnjen 20 K; puh 24 K; same pernice po 10 K, 12 K, 14 K, 16 K; zglavnice 3 K, 3 K 50 h, 4 K. Razpošiljanje po povzetju od 12 K naprej franko. Dovoljeno je vzeti nazaj ali zamenjati franko. Za neugajajoče se povrne denar.

S. Benisch, Deschenitz št. 758, Češki les

(Böhmerwald). — Ceniki zastoj in franko. 15-3

Modna trgovina.

P. MAGDIĆ

Ljubljana

nasproti glavni pošti

priporoča: 35-21

vse modne in nakitne predmete, potrebščine za krojače in šivilje, damsko perilo, bluže, hišne halje, spodnja krila, narodne vezenine, zastave, trakove in znake.

Klobuke za dame in deklice.

Potrebščine za modistinje.

Popravljanje damskih klobukov.

Posebni oddelek : za gospode :

Vse vrste klobukov za gospode in otroke, tkano barvasto in belo perilo, kravate, ro-kavice in vse športne in toaletne predmete.

Globoko izpod cene

prodajam zaradi pomanjkanja prostora ravno došle jesenske in zimske obleke, povrhnike, dežne plašče za gospode in dečke. Najmodernejša konfekcijska za dame in deklice.

Konfekcijska trgovina v Ljubljani

A. Lukič

Pred škofijo števil. 19.

Ustanovljena 1847.

52-33

Ustanovljena 1847.

Čovarna pohištva J. J. Naglas

Turjaški trg št. 7 :: LJUBLJANA :: Turjaški trg št. 7

Največja zaloga pohištva za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke sobe. Preproge, zastorji, modroci na zmeti, žimnati modroci, otroški vozički i. t. d. Najnižje cene. Najsolidnejše blago.

Našim rodbinam priporočamo
Kolinsko cikorijo!

Restavracija 'International'

v Ljubljani, ob Resljevi cesti št. 22
v bližini južnega kolodvora se priporoča. Točijo se pristna vina in izborno sveže pivo.

Gorka in mrzla jedila.
Na razpolago je lep sončnat vrt in salon.
Kegljišče.

Postrežba točna. Cene zmerne.
Na obilen poset vabi **Marija Petrič**
restavraterka.
21-7

Kavarna

'Unione' v Trstu

ulica Caserma in Torre Blanca

se priporoča.

Svoji k svojim!

Lud. Černe

zlatar in trgovec z urami

ter zapriseženi sodnijski cenilec

Ljubljana, Wolfove ulice 3.

Izborna zaloga briljantnega blaga, zlatnine, srebrnine in raznih ur.

Častna delavnica

za popravila in nova del a,
Cene najnižje. Solidna postrežba.

Telefon št. 177

52-34

L. Tomažič

zaloga piva

v Spodnji Šiški pri Ljubljani.

Gosp. gostilničarjem in p. n. slavnemu občinstvu priporočam

**zagrebško in
: češko pivo :**

Podniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in
za najboljše potovati naj se obrnejo
na **Simona Hmetelca**
v Ljubljani Kolodvarna ulica št. 31
Kotvorita Pijavica kupa za krajina

Največja zaloga,

najboljša in najcenejša trdka za naročevanje ozir. nakupovanje!

Čopčev za pleskarje, sobne slikarje, zidarje, mizarje.

Lakov, pristnih angleških za vozove.

Emajlne prevlake, pristne, v posodicah po 1/2, 1/4, 1/8 in 1 kg. 104-86

Jantarjeve glazure za pode. Edino trpežno in najlepše mazilo za trde in mehke pode.

Voščila, štedilnoga, brezbarvnega in barvastega za pode; najcenejše in najboljše.

Rapidola, pripravnega za vsakovrstne prevlake.

Brunolna za barvanje naravnega lesa in pohištva.

Olje in mazilo za stroje, olje proti prahu.

Ustanovljeno
1. 1882.

Adolf Hauptmann v Ljubljani

Ustanovljeno
1. 1882.

I. kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.